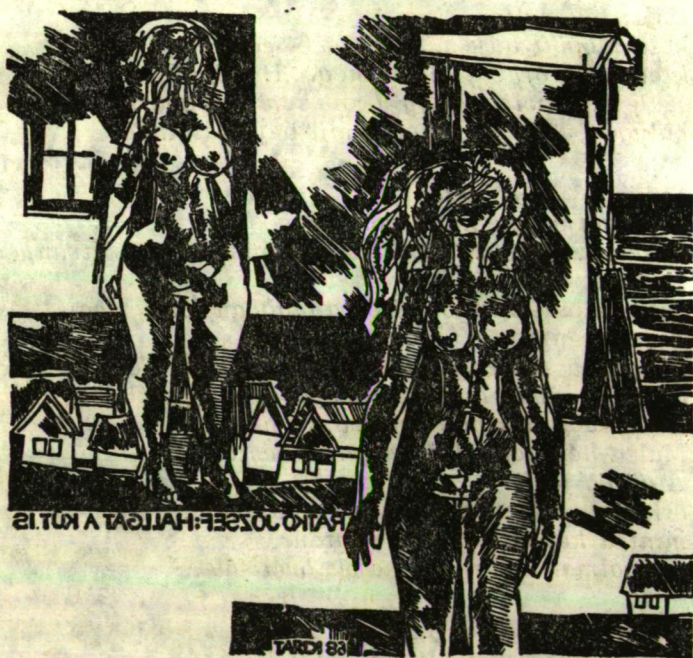

Egy tőlem különböző
távoli ritmus fejezi ki a
hagyomány felfokozott pillanatát.
Egy nyílt dimenzió,
hol a tényekből tárgyak és azokból fogalmak
következnek, a lehetséges kombinatorikája ez,
egy gyarmatosított hely elhagyhatatlansága.

Ebben az irdatlan távolságban
magunknak sem jut hely — kiáltották a nézők.
„Gyerünk Lukianosz, takarjuk le a képet, mert
úgy látom, ezek művészetemben csak az anyagot
dicsérik, helyet viszont nem hagynak neki, és
nem sok figyelmet fordítanak a nősténykentaurok
idegen lény által kiváltott szerelmére,
az én változásaira.”
„Ki kinek álljon szolgálatába?”
kiáltotta a fiatal görög férfi és
lakhatóvá tette őrhelyét.

TARDI SÁNDOR ILLUSZTRÁCIÓJA